

I, pel mateix motiu, a Gràcia, l'Europa guanyava al Calella, que va jugar per a passar l'estona.

Per tot això, diumenge la victòria del Granollers tirà per terra qui sap quants plans. I l'únic afavorit fou l'Europa en aquells moments i sols per uns dies, tota vegada que sembla un fet que l'Horta serà reintegrat al seu lloc.

Aquella espectació, del diumenge fou seguida més tard pels comentaris elogiosos que es feien arreu del doble triomf del Granollers, que al mateix temps que guanyava el títol de Campió de Catalunya, eliminava l'S. C. La Plana, de Castelló, de la Copa Espanya.

El Sants, esperançat amb la possible derrota del Granollers a Sant Martí i disposat a demostrar, ara que ja no hi era a temps, que posseeix un bon conjunt, s'abonà amb el cuïsta, guanyant-lo per cinc gols a un.

L'Europa, ja hem dit que guanyà el Calella, segons manifestacions de la premsa diària de la capital.

El Terrassa mantingué el magnífic tercer lloc de la classificació venent el Sant Andreu.

Dos punts menys que el campió i el segon classificat, és una bona prova de la vàlua de l'onze terrassenc.

A Mataró, l'Iluro no pogué amb l'Horta i va haver d'acontentar-se amb un empat.

Del partit

Martinenc-Granollers

Arbitrà Planell, i els equips es formaren així:

Martinenc: Llagostera, Catafau, Pica, Moreno, Andreu, Lara, Hill, Esteller, Llovera, Vilaseca i Casals.

Granollers: Iñesta, Coca, Valls, Vila, Sala, Torres, Lluch, Garí, Garreta, Rubies i Guix.

Garreta, marcà el primer i únic gol cinc minuts abans d'acabar el primer temps.

COPA ESPANYA

3. Granollers

S. C. La Plana, 1

Diumenge passat, el Granollers va disputar, en el seu camp, el segon partit de la Copa Espanya, revenja del celebrat l'altre diumenge a Castelló de la Plana.

Les notícies circulades durant tota la setmana, en les quals es reflectia la retirada del club de Castelló, confirmades dissabte al mig dia per la Federació Catalana, fent constar que la Federació Nacional donava el partit com a suspès, canviaren totalment el mateix dissabte a les set de la tarda, en rebre's la nova que el La Plana havia sortit de Castelló.

Per la nostra part volem fer constar que aquest partit, després de l'avís de la Nacional, no devia celebrar-se, ja que un

club no pot estar supeditat als capricis d'altre, i molt menys quan ja s'ha donat l'ordre de suspensió i retirada de la propaganda.

I no volem discutir si podia o no guanyar-se l'encontre,

El cas és que el Granollers diumenge va ésser juguina de la bona fe i també víctima de la ignorància dels seus dirigents.

Sortosament, tot va anar vent en popa i el que podia convertir-se en *tragèdia* no va ésser més que un ensurt, que si res més no, esperem que servirà d'alliconament per altres ocasions, perquè cal tenir en compte que no sempre surten les coses bé, i quan surten malament ningú no vol ésser-ne responsable.

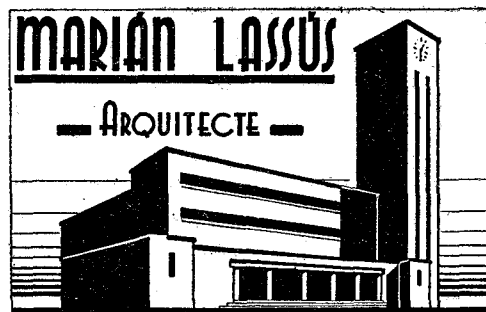
L'equip representant del Castelló va decepcionar-nos.

Ens havien explicat que era un equip molt capaç de fer-nos passar un mala tarda i que fins podia remuntar la diferència que sofrí en contra seu el diumenge anterior.

Però aquesta temença s'esvaí quan els components saltaren al camp de joc i alguns dels testimonis presencials del primer partit ens digueren que no era el mateix Castelló del primer dia, advertint-nos que hi mancaven els jugadors que més s'havien distingit en aquell encontre.

I el desenvolupament de la partida vingué a donar la raó als nostres informadors.

En les primeres jugades que es succeïren ens causà una impressió dolenta i des del començament a l'acabament del temps reglamentari, tinguérem la convicció que el La Plana no podia eliminar el Granollers, ni tan sols guanyar-lo.

PLANOLS I PROJECTES DE TOTES MENES

Reformes

Pressupostos

Urbanitzacions

Peritatges

Medició i valorització

de Finques

I la victòria del Granollers per tres gols a un, justificada, fou poca per la derrota que es mereixien els de Castelló, que tingueren la sort de portar un bon potter i també de veure's favorecuts i ajudats pels pals de la porta, contra dels quals s'estrellaren infinitat de pilotes, que en altres ocasions s'haurien encastat a la xarxa.

El Castelló, conforme va desplaçar-se a Granollers no entenem com podia arribar a campió, perquè la seva actuació a la nostra ciutat fou la d'un equip de segona o tercera fila de Catalunya, sense que això signifiqui cap menyspreu pels equips d'aquestes categories.

L'onze que representà el Granollers, no podia pas jugar millor davant d'un equip que sols fos pel nom, havia de causar-li respecte.

I el que causà més sorpresa, fou l'actuació de la davantera, formada per cinc reservistes, que, val a dir-ho, jugaren com si haguessin estat cinc titulars.

La seva rapidesa, fogositat i també bon joc, motivaren el magnífic triomf que manté el Granollers a la Copa Espanya.

Notes del partit Granollers-La Plana

En finalitzar el primer temps el marcador assenyalava dos gols a un a favor dels locals.

El domini exercit pels nostres jugadors en la primera part, continuà en la segona, augmentant el resultat al seu favor amb un altre gol.

Marcaren per al Granollers: Gelpi, Tuset i Gelpí, per aquest ordre:

Edo, en executar un tre-kic per falta de Lladó, marcà el de La Plana.

Els equips eren formats pels següents jugadors:

Castelló.—Marsà, Estrada, Andrés, Montañés, Martí, Querol, Arrouiz, Balaïdi, Edo, Muñoz i Garcia.

Granollers: Casanovas, Santfeliu, Lladó, Aranda, Rovira, Manuel, Pérez, Gelpí, Tuset, Guix II i Soler.

Arbitrà Cruella, del Col·legi Català, sense dificultats.

L'homenatge als campions

Diumenge, a les nou de la vetlla, s'organitzà una manifestació, que sortí de l'estatge social (La Unió Liberal) i acompanyà els jugadors campions i a Jaume Pagès a la Casa de la Ciutat, on foren rebuts per les primeres autoritats granollerines.

El nombrosíssim públic que es congregà a la plaça de la República ovacionà constantment els representants de Granollers i obligà a tots ells a fer ús de la paraula.

L'Alcalde gestor, senyor Gasset, els felicità en nom de la ciutat i els obsequià amb un lonx.

L'animació a la nostra ciutat fou ex-